

Den 25. Romregatta i Flensborg

20. - 23. maj 2004

Det var så den **25. Romregatta**. Traditionen tro deltog Sebbe og for andet år var Ottar også med.

Onsdag aften var der heftig aktivitet. Der blev pakket og handlet mad for vi ville sikre os at alt var klart så vi kunne komme hurtigt afsted.

Torsdag Kl. 09.00 var der mødetid, men det er ikke altid let at holde en tidsplan når folk kommer fra store dele af landet og DSB ikke har indrettet deres togtider efter os. Morgenmaden blev serveret på bænken ved dæmningen. Der blev pakket og stuvet ombord på skibene og ved 11 tiden gik det så derud af. En lille misforståelse gjorde at Otar, der var startet først gik ind til nausten – Sebbe fortsatte for roning et stykke længere ud og satte sejl. Vinden var med os, og med nogle få ben og en pragtfuld sejlads nåede vi Arnkildsøre og så gik det ellers ned af Allsund.

Ottar havde prøvet at krydse ud inde fra den smalle del af Augustenborg fjord og det koster

mange korte ben og megen tid så de lå ca. 1 time bag ude. I Sønderborg måtte vi vente på at broen skulle gå op og gjorde holdt – her stod Penille, Helle og Steen af. Så gik broen op og Sebbe roede igennem for kort efter at sætte sejl og glide ud af hullet ved slottet – smukt.

Stik mod sædvane gik turen til Langballigau uden problemer for en fin vind, sådan ca. fra vest. Vi kunne endda holde så meget højde, at vi gled indenom Brudestenen ved indsejlingen til Flensborg Fjord. Det blev til nogle raske kryds ind gennem fjorden – og vips var vi i Langballigau. Så startede problemerne fordi, der var ledige bådpladser, som vi gerne ville ind i, men ak og ve.

Næsten halvdelen af Sebbe stak ud i indsejlingen til havnen, så vi vendte og vred med Sebbe til hun lå på en længere plads, og kun nogle få meter stak uden for pladsen.

Alle var trætte og brugte, så der blev ikke meget bytur den aften.

Skibslaget Sebbe Als, Augustenborg

I stedet blev det til herlig chili cón carne på kajkanten (tusind tak til kokken). Selv om det smagte godt, blev der noget tilbage til den hærgede Ottar-besætning, der ankom flere timer efter Sebbe. De var både trætte og brugte, men ved godt mod og ganske sultne – helt klart en brav besætning. Kun kort tid efter, at der var gjort klar for natten med presenninger osv. Sov mandskabet.

Fredag morgen var det afgang mod Flensborg, og ottarskipper Christian havde møjsommeligt skaffet et slæb til sin hårdt prøvede besætning. Sebbe kunne da også komme med, og slæbeskibet ventede møjsommeligt lidt ekstra tid på os. Helt overraskende, var vinden rummet (drejet, så vi havde mindre modvind), og den chance forspildte skipper ikke – Op med sejlet og skidt med slæbet. Hvad Ottarfolket syntes opdagede vi ikke, men de satte også sejl og fulgte efter. Så stod den på den herligste tur op til Holnishaken, hvor vi blev mødt af modvind og dumme bølger lige på hjørnet, hvor vi lå og krydsede frem og til bage mellem Holnishaken og Broager vig i noget, der følte som hele dage. Endelig slap vi fri, og vi fór afsted til Flensborg med skum for boven. Vi troede på en rigtig statelig ankomst for fuld fart, men i samme øjeblik, vi passerede skibsværftet, forsvandt vinden, så vores entré til Flensborg var ren landkrabbesejlad med slapt sejl – Øv øv og atter øv. Helt galt gik det ved ankomsten. Os der kender havne og slæbesteder m.m. som andre kender deres kravlegård, skylder de nye en undskyldning. Inden der var helt styr på det, var der dømt ikke bare våde sokker, men totalt gennemblødte personer, da de trådte ned på den våde del af den lave bro i "Sebbes hjørne" i Flensborg. Det straffes man for hurtigere, end et projektil kommer ud af riffeløbet. Man når overhovedet ikke at gøre noget. Folk ligger øjeblikkeligt i vandet, og det eneste, man kan håbe på, er at de ikke har slået noget i stykker i sig selv. Specielt slæbesteder er super. De sender én ud på dybt vand hurtigere end den bedste vandrutchebane.

Til ære for turisterne, besøgte vi Grækeren og mæskede os i hans dejlige mad, inden vi satte vores grimme, men fortrinlige presenninger over Sebbe. Det blev vist nok ikke til så meget godnatøl, eller også var jeg bare blandt de første, der fandt ned i soveposen.

Ottar er klar og stævner ud af havnen

Den "nye" bro i Sønderborg passeres

Man kan også se det hele lidt fra oven

Skibslaget Sebbe Als, Augustenborg

Lørdag morgen startede med morgenmad og danske rundstykker. Der blæste en ret frisk vind og det blev besluttet at Ottar skulle blive i havnen og agere bagageskib på grund af det hårde vejr. Der var nogen tyske bekendte der skulle med og pludselig havde vi en besætning på 30 personer. Undertegnede valgte at stå af for i stedet at få nogen billeder fra land. Det skulle vise sig at det ikke blev let. Sebbe fik et slæb ud til startlinien hvor sejlet blev sat ved startskuddet. Det blæste der ude og det blæste meget – det resulterede i at Sebbe fik en flyvende start og ikke havde noget problem med at følge de store. Så gik det ellers fremad så det knagede langs med den danske kyst. Det var trods alt tørvejr (endnu).

Tju hej hvor det gik. De andre kunne bare komme an, og vi skulle gi' dem, men pludselig pegede Pli på himlen. En sort stejl koldfront dukkede op over fjordens nordlige bakker. Den slags varsler vindpust af de vilde – og gerne med regn. Skipper ville lige forbi feltet med kurs mod Okseøerne. Derefter ville han hurtigt til havnen. På vej mod Okseøerne, rebede vi, men midt i arbejdet, lød der et rungende "SEJLET NED" fra skipper. Helvede brød løs, og vi fik en trosse i havnepolitiet, der ganske belejligt kom forbi. På den måde red vi vind, regn og hagl af de store af, uden at drive forvildet rundt på fjorden – og uden at kaste anker, hvilket kan være ganske ubehageligt i den slags vejr.

Den slags vejr minder mest om at hælde en spand vand ned i en vask. Det er vildt, og alt vælter rundt, hvorefter det lige så pludseligt klarer op. Så da det blev bedre vejr, slap vi havnepolitiet for at sejle over mållinien for egen kraft. Men der opstod bare nye opgaver at løse. En spidsgatter med et rigtig langt bovspryd vendte på klods hold, og påberåbte sig sine nyligt vundne rettigheder til at vædre os, da han nu kom på vores styrbords side. Det var bare alt for sent til at vi kunne vende vores 15 m. lange køl, så vi måtte feje hans båd og bovspryd væk med årerne, og endnu engang kunne vi takke manglen på agterstag for at vi kunne beholde Sebbe. Han vendte straks og forsøgte endnu engang, men nu kendte vi ham, så han nåede os ikke – Han fik skytsenglen til Preisverteilungen!

Sebbe på vej ud til Regattaen

Afslapning ved liggepladsen

Der var musik og hygge på kajen

Skibslaget Sebbe Als, Augustenborg

Vel i havn gik besætningen i land og det var en meget våd og kold besætning. Det første der blev gjort var at sætte vand over til cacao med rom og så blev der ellers fundet tørt tøj frem af bagagen. Det havde været en hård tur, men kommentarerne fra den kolde og våde besætning var : "det var spændende" – ingen klager (rigtige vikinger). Så blev der ellers konsumeret cacao med rom og besætningen blev efterhånden mennesker igen. Vi slog os ned i grupper forskellige steder og nød en øl for at afvente præmieuddelingen. I vor klasse var der bare os og Bealikon og nu var det spændene at høre dommernes vurdering af vore præstationer. Det blev det samme sjov, der blev delt præmier ud til højre og venstre og præmierne var fra de seriøse 3 liter rom til en lang række mærkværdigheder. Så blev det vores tur og dommerne bedømte desværre vor ræstation som den bedste og vi vand dermed førstepræmien bestående af en beskyttelse-shjelm med 2 sodavend monteret med slanger til væskeindtagelse, mens Bealikon fik 2. præmien og dermed 3 liter Rom – suk!

Endnu en aften trakterede Grækeren med deluxe søfolkemad, hvorefter vi mætte og trætte brugte resten af aftenen og natten på forskellige måder efter eget valg. Nogle gik tidligt til køjs lige over midnat. Et par enkelte gik tidligt til ro umiddelbart efter afsejlingen søndag. Vi blev faktisk lidt forsinkede af samme årsag, men det er ikke første gang, og formodentlig heller ikke den sidste. De var sådan set gået i retning af havnen tidligt nok, men i forsøget på at skaffe cigaretter, fór de vild.

Søndag efter heftig morgenmad, og en del venten på de sidste, lagde vi ud i fin stil, præjede vanen tro et godt skib, der ville slæbe os, og afsted gik det ned ad fjorden, til vi kunne sætte sejl.

Selvom vi har lang vej hjem i forhold til, at vi kun har søndagen til det, kan vi nogle gange sejle lige så hurtigt for sejl, som vi kan slæbes. Så gik det bare derudaf til vi nåede ud i Sønderborg bugt, hvor vinden løjede af, og vi fik et andet slæb, indtil Steen og Nicole dukkede op med Fie / Sebbeline. En gang imellem hørtes dybe suk og klagen fra natteravnene, men de klarede heldigvis skærene, så vi kan få dem med igen.

Et tefonopkald søndag middag gjorde at vi startede Fie for at sejle til Sønderborg og hente skibene. Vi gik gennem broen og et lille stykke ud i Sønderborg bugt hvor vi så skibene komme for slæb efter en fiskebåd fra Åbenrå. De trak nu Sebbe helt hen til broen hvor vi afventede at den skulle gå op. Vi fik Fie spændt forand, gik gennem broen og så gik det ellers til Augustenborg hvor vi ankom et par timer senere. Enkelte var afmønstret i Sønderborg, resten tog pænt afsked i Augustenborg.

Sebbe har vist flaget i Flensborg mange gange og er dermed et vigtigt element i regattaen som en værdig repræsentant for skibslaget og Augustenborg.

Klaus og Steen

Så blev der delt præmier ud!

Ikke set før - sebbe med sikkerhedshjelm!